

Насправді, це був для нас дуже важкий час. Я мушу визнати, що я багато працювала у своєму житті, але навесні це було дійсно досить екстремально, тому що це був часовий проміжок, коли на людей з обмеженими можливостями не було належної уваги звернуто та людей з обмеженими можливостями не було в полі зору. Дуже швидко були видані загальні укази/розпорядження про закриття цехів, де працюють люди з інвалідністю, денних центрів та шкіл, дуже швидко. І люди з обмеженими можливостями в основному були дуже мало інформаційно залученими: часто не було інформації легкою мовою та про неї ніхто не задумувався, а ці розпорядження були незважаючи на розуміння чи не розуміння цих людей введені. Що мало наслідок, що деякі батьки забрали своїх дорослих дітей додому, тому що боялися, що вони заразяться там. Та їхні діти перебували три місяці вдома. Та були також батьки, які цього не зробили, та які потім не мали змоги три місяці контактувати зі своїми дорослими дітьми, з якими іноді навіть не можна телефонувати та для яких інші способи зв'язку теж були не можливі в функціонуванні. Це був досить жахливий час для всіх причетних/учасників. Але ми докладали всіх зусиль, щоб на цих людей була звернута доречна увага. Я була дуже рада, коли пані Меркель, ще до того, як ця вища точка локдауну/масового карантину відбулася, чітко дала зрозуміти, що ізоляція людей похилого віку, а також людей з обмеженими можливостями, не повинна більше відбуватися. Та особливо, коли ми розмовляємо з нашими представниками представляючими власні інтереси при цьому було спостережено, що для них це була дуже стресова ситуація, оскільки вони просто боялися, що їх щоденна структура зникла. У житловій ситуації, тобто коли хтось живе у спільній квартирі, працівники робили надзвичайно багато різномантних пропозицій протягом кожного дня, якщо хтось проживав при амбулаторному догляді, деякі з працівників не заходили, а лише телефонували. Тож це був часом дуже складний період, та це також певним чином було просліджено на міжнародному рівні.

Нещодавно ми провели конференцію з Європейською парасольковою/вищою асоціацією всіх організацій інвалідів, тобто по всіх інвалідностях, в якій ми також розглянули це разом і вирішили точно відокремити це: "Ніякої зрозумілої інформації або жодної доступної інформації та, що це було вирішено без «запиту», що до цього їхньої точки зору . Звичайно, припускаємо ми, що було так введено з метою захисту,

але мало інші серйозні наслідки. Це було майже скрізь. Вимогою цієї конференції було залучення людей та людей з інтелектуальними вадами. Та це виглядало так, що вони були задіяні в багатьох місцях на схожих підставах як люди похилого віку, які також переживали подібні ситуації в будинках пристарілих, але це часто не відповідає дійсності. Існує справді чудова картина антропософського закладу, де людина з інвалідністю маскується під людину похилого віку з ходунком і каже: я не людина похилого віку, я та ні, я така людина, а потім я знову інша людина. Саме цього ми бажаємо в майбутньому, і тому ми занотували те, що ми вважаємо важливим для людей з обмеженими можливостями і що ми робимо на цьому етапі, щоб ми приділяли більше уваги технічному забезпеченню, при використанні якого люди з інвалідністю теж не залишалися осторонь. Я вже говорила вам раніше про наших членів правління з обмеженими можливостями, з якими ми за допомогою техніки спілкуємося, тому що ми теж зараз не маємо можливості в живу зустрітися, але, звичайно потрібні люди які пояснюють, як працювати з комп'ютером, які технічні операції при цьому можна виконати, і це, наприклад, момент, який ми намагаємося взяти на озброєння в часи кризи. Але наш голова/керівник сказав, що ми знову помітили, що нами зроблено не так багато кроків в інклюзії, ніж ми насправді думали.